

Merâyı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirtmek için çobanın attığı taşlara musâb olan bir koyun,

“İ’lem Eyyühe’l-Azîz! Merâyı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirtmek için çobanın attığı taşlara musâb olan bir koyun, lisan-ı haliyle: ‘Biz çobanın emri altındayız. O bizden daha ziyade fâidemizi düşünür. Mâdem onun rızası yoktur, dönelim.’ diye kendisi döner, sürü de döner.”

“Ey nefis! Sen o koyundan fazla âsî ve dâll değilsin. Kaderden sana atılan bir musibet taşına mâruz kaldığın zaman, **أَنَا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** söyle ve merci-i hakîkiye dön, îmâna gel, mükedder olma. O seni senden daha ziyade düşünür.”

Üstadımız başımıza gelen musibetlerin altında yatan çok önemli bir sebepten bahsediyor ve diyor ki;

İ’lemeyyühe’l-aziz! Merayı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirtmek için çobanın attığı taşlara musab olan bir koyun, lisan-ı haliyle “Biz çobanın emri altındayız. O bizden daha ziyade faydamızı düşünür. Madem onun rızası yoktur, dönelim.” diye kendisi döner, sürü de döner.

Evet, bir başkasının tarlasına giren ve oraya tecavüz eden koyun sürüsüne çoban bir taş atar. O taşın isabet ettiği koyun anlar ki ben çobanın emri altındayım o bizi bizden daha iyi düşünür. Benim bu gittiğim yerden sahibim razı değil, ben sahibimin razı olmadığı yerlerde ve yollardayım ki beni oradan döndürmek için taş atıyor der ve döner. Şimdi üstadımız diyor ki;

Ey nefis! Sen o koyundan fazla âsi ve dâll değilsin. Kaderden sana atılan bir musibet taşına maruz kaldığın zaman **أَنَا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** söyle ve

Merci-i Hakiki'ye dön, imana gel, mükedder olma. O, seni senden daha ziyade düşünür.

Evet, üstadımız ne dedi? Ey nefis sen o koyundan fazla asi ve dall değilsin. Yani sen de o koyun gibi sahibinin malikinin razı olmadığı yerlerde geziyorsun. Eğer o koyundan daha fazla asi olsaydın, dalalette olsaydın belki sana bu taşlar atılmaz senin hesabın daha dehşetli olan ahirete bırakılırdı. Bakın birçok Allah düşmanına, hayatlarında zahiren bir sıkıntıya musibete düşmezler artık onların işi ahirete bırakılmıştır. Ama senin o isyanların ve günahlarına karşılık kader-i ilahiden bir musibet taşı geliyorsa bu sahibinin sana olan merhametindedir ve bir şefkat tokadadır.

O halde kaderden bize atılan bir musibet taşına maruz kaldığımızda ben acaba hangi sularda yüzüyorum, hangi yollarda geziyorum ki bu musibet taşı bana atıldı demeli ve kendimize gelmeliyiz. Şimdi birde şu açıdan o koyuna bakalım. Birde kendimize bakalım.

1- Koyun o taşa musab olunca ne dedi? Ben bir çobanın emri altındayım. Peki, biz ne diyoruz? Bu bela nerden başımıza geldi, niye ben? diye şikâyete ve feryada başlıyoruz. Koyun, taşı sahibinin attığını anlarken biz daha taşın nerden geldiğini bırakın niye geldiğinden bile haberimiz yok. Taşı gönderenden gafiliz sanki o taş hükmündeki musibet kendi kendine gelmiş gibi.

2- Koyun o taşa musab olunca ne dedi? O beni benden daha ziyade düşünür dedi. Bizler taşın kaderi ilahiden bir ikaz ve ihtar olarak atıldığını hala çözemediğimizden o musibete kızıyoruz, şikâyet ediyoruz ve feryad ediyoruz.

3-Koyun koyunken o taş kendisine atılınca ne dedi? Ben sahibimin razı olmadığı bir yerdeyim madem onun rızası yok döneyim dedi. Ama biz o taşı atandan gafil olduğumuz gibi nerde olduğumuzdan o musibetin niye bize geldiğinden de gafiliz?

Onun için üstadımız dedi ki “Ey nefis sen o koyundan fazla asi ve dall değilsin.”Kaderden sana bir musibet taşı atıldığında taşa takılma. Taşı atana bak niye attığını anlamaya çalış ve kendine gel.

Zira şu âlemde başına gelen her şey ancak Rabbinin izniyle gelir. Bize isabet eden musibet taşı tesadüfen gelip bize çarpmadı. Rabbimizin izni olmadan bir yaprak dahi düşemezken o musibetlerin haddi midir ki kendi kendine gelsin bize isabet etsin.

Evet, demek ilk önce şunu bilmek lazım; O musibet ancak Allah'ın dilemesiyle ve izniyle geldi ve beni buldu. İşte bunu bir anlasak gerisi gelecek o vakit o koyun gibi diyeceğiz ki o benim rabbimdir, merhamet sahibidir, beni benden ziyade düşünür. Demek ben Rabbimin razı olmadığı bir yol üzerindeyim ki beni yola getirmek için bir ikaz ve ihtar olarak beni uyarıyor.

Evet, malın mı çalındı, paran mı gitti bak belki malında fakirin hakkı olan zekâtını vermedin o zekât kadar mal elinden çıktı.

Bir hastalık mı isabet etti? Bak, belki sen hala acizliğini anlayamadın günah ve isyan vadilerindesin. Rabbin küçük bir mikropla sana kim olduğunu hatırlatıyor.

Başına bir musibet mi geldi? Kendine dikkat et. Belki bir kusurun bir günahın var. Rabbin seni uyarıyor. Şimdi üstadımız diyorki;

Kaderden sana atılan bir musibet taşına maruz kaldığın zaman **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ**

رَاجِعُونَ söyle ve Merci-i Hakiki'ye dön, imana gel, mükedder olma. O, seni senden daha ziyade düşünür.

Evet, kaderden bize atılan bir musibet taşına maruz kaldığımız zaman **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ**

رَاجِعُونَ demek. Bu öyle müthiş bir kelime ki Efendimiz s.a.v “Diğer ümmetlerden hiç kimseye verilmeyen sadece, benim ümmetime verilen bir kelimedir der.” Bu öyle bir kelimedir ki içinde teslimiyetin, tevekkülün, tevhidin olduğu muhteşem bir söz.

Yani **إِنَّا لِلَّهِ** biz Allah'ın kullarıyız, biz onun mülküyüz, biz onun için yaratıldık. Malikül mülki yetesarrafu fi mülkihi keyfe yeşaa. Mülk sahibi mülkünde istediği gibi tasarruf eder. Bize düşen ancak rıza göstermektir. Bu rıza da ancak onun mülkü olduğumuzu bilmekle mümkündür.

وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ Ve dönüş onadır de Mercii hakiye dön dedi üstadımız. Yani o musibet taşı sana çarptığında hemen Allah'a dön ve ona yönel. O musibeti sana gönderenden gafil olarak “ne oldu, niye başıma geldi, neden ben” diye şikâyet edip mükedder olma.

إِنَّا لِلَّهِ biz Allah'ın mülküyüz. **وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** ve biz ancak ona yöneliriz.

Bir musibet çarptığında mercii hakiki olan Allaha yüzümüzü döneriz de.

Ve şunu da anlamalıyız ki o günah sebebiyle bizi o anda kahredip azap edecekken ve buna muktedir iken belki hakkımız azap edilip helak edilmek iken, O merhametiyle şefkatiyle bizi uyarıyor. Evet, Allah hadiselerin diliyle konuşur kardeşlerim. Bizlere düşen o hadiselerle bize verilen mesajı alabilmektir.

Şunu da ifade etmekte fayda görüyorum. Tüm musibetler günahların neticesi midir? Elbette hayır. Musibetler bazen böyle ilâhî birer ihtar, birer ikazdır. Bazen günahlara kefarettir. Bazen kulun derecesini yükseltmek içindir. Ve bunlar gibi çok hikmetleri vardır.

Cenab-ı Hak bizleri sıratı müstakimden ayırmasın. Bizler nefsimize uyup, o dosdoğru yoldan sağa sola sapmaya başladığımızda kader-i ilahi tarafından atılan musibet taşlarına maruz kaldığımızda hemen **إِنَّا لِلّٰهِ** biz Allah'ın kullarıyız onun mülküyüz o bizim sahibimizdir. Ve **وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** deyip kendisine yönelmeyi bizlere nasip etsin.